

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/65/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717204540
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2717204540.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobkyne: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: A. B., nar. XX. XXXX XXXX, trvalý pobyt C. XXXX/XX, A., o 2.364,80 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 3. mája 2022 č. k. 3Csp/136/2017-397, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o zaplatenie sumy 2.364,80 eur a úroku z omeškania vo výške 28 % ročne zo sumy 2.557,26 eur od 28. júna 217 do zaplatenia (I.). Žalovanej náhradu trov konania nepriznal (II.). Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 497, § 708 ods. 1, 2, § 710 ObZ (Obchodný zákonník č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov), § 1 ods. 1, 2, 5, § 2 písm. a), b), d), e), f), § 9 ods. 2 písm. f), § 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ (zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov do 31. mája 2014), § 559 ods. 1 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil, že podstatným pre daný spor bolo uzatvorenie zmluvy o povolenom prečerpaní na účte dňa 23.5.2014, pričom predpokladom uzatvorenia predmetnej zmluvy o povolenom prečerpaní bola existencia záväzkového vzťahu medzi bankou (žalobkyňou) a klientom (žalovanou) na základe zmluvy o bežnom účte. Žalobkyňa umožnila žalovanej vykonávanie platieb nad rámec finančných prostriedkov, ktorými disponovala žalovaná na účte, a to formou zmluvy o úvere, čerpanie bolo umožnené do limitu 1.500 eur (§ 2 písm. e/ ZoSÚ). Predmetnú zmluvu o povolenom prečerpaní podrobil súd prvej inštancie obligatórnemu prieskumu obsahových náležitostí tejto zmluvy podľa § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ) a neobsahujú ho ani všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“) v bode 8.13, ako to tvrdila žalobkyňa. Úprava vo všeobecných obchodných podmienkach (bod 8.13) podľa záveru súdu regulovala len postup pri vypovedaní poskytnutia povoleného prečerpania s tým, že bola upravená splatnosť pre prípad výpovede, ďalej bola upravená možnosť odstúpenia od zmluvy ako i zánik povoleného prečerpania zrušením bežného účtu, a práve s ukončením zmluvy bola spojená povinnosť splatiť povolené prečerpanie. Splatenosť by bola na požiadanie, t. j. v lehote určenej bankou. Súd prvej inštancie konštatoval, že ak v dotknutom ustanovení všeobecných obchodných podmienok nebola uvedená konečná splatnosť úveru pri nevypovedaní zmluvy neodstúpení od zmluvy, nezrušení zmluvy, teda pre prípad trvania zmluvy o povolenom prečerpaní, absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a preto je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm.

ZoSÚ). Žalobu o zaplatenie sumy 2.364,80 eur, predstavujúcu poplatky a úroky, preto v celom rozsahu zamietol. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil zásadou úspechu v zmysle § 255 ods. 2 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov), v dôsledku čoho nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanej, ktorej však preukázateľné trovy v spore nevznikli a preto jej náhrada trov konania priznaná nebola.

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa navrhujúc jeho zmenu vyhovením žalobe v plnom rozsahu. Odvolanie odôvodnila nesprávnym právnym posúdením veci a tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Namietala záver súdu prvej inštancie o absencii obsahovej obligatórnej náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní, keďže doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je upravený vo všeobecných obchodných podmienkach účinných ku dňu uzavretia zmluvy, v bode 8.13. V dotknutom ustanovení sa výslovne uvádza, že povolené prečerpanie sa poskytuje na dobu neurčitú, ako aj to, že povolené prečerpanie je splatné na požiadanie, tzn. že klient musí vrátiť peňažné prostriedky v bankou určenej lehote. V článku 2 predmetnej zmluvy o povolenom prečerpaní je tiež uvedené, že klient sa upozorňuje na povinnosť dodržiavať dohodnutú výšku limitu povoleného prečerpania, pričom prekročenie limitu bude nepovoleným prečerpaním a bude mať za následok vznik povinnosti platiť popri dohodnutom úroku tiež úrok z omeškania, prípadne zrušenie limitu, stanovenie okamžitej splatnosti povoleného prečerpania. Vzhľadom na špecifický charakter tohto typu spotrebiteľského úveru, u ktorého nie je možné vopred určiť konkrétnu výšku pravidelne sa opakujúcich splátok ako pri klasických úveroch, nie je možné v zmluve či vo všeobecných obchodných podmienkach určiť termín konečnej splatnosti úveru konkrétnym dátumom v podobe číselného vyjadrenia. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0. Ak dôjde k zníženiu limitu, musí klient splatiť tú časť povoleného prečerpania, ktorá prevyšuje novú výšku limitu najneskôr v deň predchádzajúci dňu v ktorom zníženie nadobudne účinnosť.

3. Žalobkyňa v odvolaní ďalej argumentovala, že súčasťou predmetnej zmluvy sú aj všeobecné obchodné podmienky, a to vzhľadom na text zmluvy, ktorý ich uvádza ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, s ktorou sa žalovaná oboznámila a vyslovila súhlas svojim podpisom, ako aj s poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biroóvej, podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, tiež na ustanovenie § 273 ObZ., § 261 ods. 6 písm. d) ObZ., výslovne upravujúce možnosť úpravy povinností zo zmluvy v obchodných podmienkach. Klientka preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdila podpisom na zmluve, t. j. preukázateľne sa oboznámila so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah. Právny poriadok pritom umožňuje aby bola uzatvorená zmluva obsahom viacerých na seba nadväzujúcich listín. Je bežnou praxou, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú jej prílohy, prípadne všeobecné obchodné podmienky. V predmetnej zmluve je uvedený riadny odkaz na všeobecné obchodné podmienky. Žalobkyňa poukázala aj na uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017, v ktorej veci dovolací súd akceptoval uvedenie základných náležitostí zmluvy o úvere v rámci všeobecných obchodných podmienok a poznamenal, že zmluva o úvere nemusí byť uzatvorená v jednom dokumente.

4. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila a ponechala rozhodnutie na úvahe súdu.

5. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), po nariadení pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

6. Podľa § 10 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w),
- b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,
- c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

7. Žalobkyňa v odvolaní namietala záver súdu prvej inštancie o absencii obligatórnej obsahovej náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní na účte (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ, t. j. doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru), s poukazom na VOP (tvoriace neoddeliteľnú súčasť zmluvy podľa bodu 1 zmluvy o povolenom prečerpaní) účinné od 20.5.2014 (bod 8.13 Trvanie a zánik zmluvy, obsahujúce údaj o poskytnutí povoleného prečerpania na dobu neurčitú, tiež o tom, že s ukončením zmluvy je spojená povinnosť platiť povolené prečerpanie, ako i údaj, že povolené prečerpanie je splatné na požiadanie, čo znamená že klient musí vrátiť peňažné prostriedky v bankou určenej lehote). Poukázala aj na bod 2 zmluvy o povolenom prečerpaní (klient bol upozornený na povinnosť dodržiavať dohodnutú výšku limitu povoleného prečerpania, pričom prekročenie limitu povoleného prečerpania bude nepovoleným prečerpaním a bude mať za následok vznik povinnosti platiť popri dohodnutom úroku tiež úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z prekročenej časti limitu povoleného prečerpania a prípadne tiež zrušenie limitu, stanovenie okamžitej splatnosti povoleného prečerpania a následné vymáhanie). Do pozornosti dala aj bod 8.9 VOP (klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie, v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako 7 dní, s tým, že za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0 eur a ak dôjde k zníženiu limitu, musí klient splatiť tú časť povoleného prečerpania, ktorá prevyšuje výšku nového limitu, najneskôr v deň predchádzajúci dňu, v ktorom zníženie nadobudlo účinnosť). Argumentovala vo vzťahu k úprave zmluvného vzťahu formou VOP.

8. Zo zmluvy o povolenom prečerpaní na účte uzavretej medzi stranami konania 23.5.2014 vyplýva všeobecný odkaz o poskytnutí povoleného prečerpania za podmienok uvedených vo VOP – Prima banka Slovensko, a. s. v platnom znení (bod 1), pričom podľa bodu 3 tejto zmluvy sa žalovaná oboznámila s jej súčasťami, a to so znením VOP (a Sadzobníkom poplatkov), s ktorými vyjadrila súhlas.

9. Požiadavka dobrej viery môže byť poskytovateľom úverom splnená, keď s inou stranou, ktorej oprávnené záujmy bral do úvahy, zaobchádzal čestne a rovnocenne. Uvedené sa vzťahuje aj na zmluvné dojednanie týkajúce sa poskytnutia služby povolené prečerpanie žalovanej ako klientovi banky.

10. Podľa rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 23. apríla 2015 vo veci C-96/14 Jean-Claude van Hove proti CNP Assurances SA, požiadavka transparentnosti zmluvných podmienok stanovená smernicou nemôže byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť z formálneho a gramatického hľadiska. Naopak, keďže systém ochrany zavedený smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s podnikateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, najmä pokiaľ ide o úroveň informovanosti, táto požiadavka transparentnosti sa musí chápať široko (porov. tiež rozhodnutie Kasler a Káslernej Rabái C-26/13, ako aj Matei C-143/13).

11. Spotrebiteľ musí mať tiež adekvátnu možnosť oboznámiť sa s obsahom obchodných podmienok. Povinnosťou poskytovateľa úveru je preto konať s odbornou starostlivosťou vo vzťahu k spotrebiteľovi, ku ktorej patrí i splnenie povinnosti oboznámiť spotrebiteľa so zmluvnými dokumentami. Samotné prehlásenie spotrebiteľa zakomponované v texte zmluvy (bod 3 zmluvy), však nepredstavuje dôkaz o tom, že si veriteľ svoju povinnosť splnil. Bez ohľadu na takúto klauzulu je veriteľ povinný dôveryhodne preukázať, že spotrebiteľa so zmluvou a jej súčasťami oboznámil (porov. rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie Bakkaus C-449/13, podľa ktorého obozretný veriteľ si musí byť vedomý nevyhnutnosti zbierania a uchovávanía dôkazov o splnení svojich informačných povinností a povinnosti poskytnúť vysvetlenie).

12. Dôkazné bremeno v uvedenom smere niesla teda žalobkyňa ako poskytovateľ úveru v zmluve o povolenom prečerpaní na účte.

13. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru o absencii obligatórnej obsahovej náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) v spojení s § 10 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru). Ako vyplýva z čl. 10 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica“) požiadavka zrozumiteľne a stručne uviesť v úverovej zmluve, vyhotovenej písomne alebo na inom trvalom nosiči, náležitosti uvedené týmto ustanovením, je nevyhnutná na to, aby sa spotrebiteľ mohol oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami.

14. Uvedená požiadavka prispieva k dosiahnutia cieľa sledovaného smernicou, ktorý spočíva v úplnej harmonizácii v niekoľkých kľúčových oblastiach spotrebiteľských úverov, ktorá sa považuje za potrebnú na to, aby sa všetkým spotrebiteľom v únii zabezpečila vysoká a rovnocenná úroveň ochrany ich záujmov. Hoci vzhľadom na tento cieľ nemusia byť všetky náležitosti uvedené v smernici, nevyhnutne obsiahnuté v jednom dokumente, musia byť vyhotovené písomne alebo zachytené na inom trvalom nosiči a musia byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Je preto nevyhnutné, aby zmluva o úvere obsahovala jednoznačné a presné odkazy na iné písomnosti alebo na trvalé nosiče obsahujúce tieto náležitosti, ktoré boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, aby sa mohol reálne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami (prov. rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie Home Credit Slovakia a.s. proti Klára Bíróova C -42/15).

15. Povinnosť aby zmluva obsahovala jednoznačné a presné odkazy na obligatórne náležitosti zmluvy alebo iné povinné informácie, vylučuje preto paušálny odkaz na všeobecné obchodné podmienky, keďže v zmluve by malo byť uvedené, v ktorých konkrétnych ustanoveniach všeobecných obchodných podmienok veriteľa možno obligatórne náležitosti zmluvy nájsť, čo v prejednávanej príhode splnené nebolo.

16. Aby žalovaná ako spotrebiteľka mohla posúdiť navrhnuté pravidlo žalobkyňou ako poskytovateľom úveru predtým, ako sa zaviazala dodržiavať ho, samotná zmluva o povolenom prečerpaní na účte mala obsahovať jednoznačné a presné odkazy na správne konkrétne ustanovenia všeobecných obchodných podmienok žalobkyne, umožňujúce žalovanej presne zistiť, kde sa nachádza každá z obligatórných obsahových náležitostí zmluvy o povolenom prečerpaní, ktoré neboli uvedené priamo v zmluve o úvere.

17. Zmluva o povolenom prečerpaní na účte predstavuje štandardnú formulárovú zmluvu poskytovateľa úveru (žalobkyne), teda na vopred pripravenom príslušnom formulári, bez možnosti žalovanej ovplyvniť jej obsah. Táto situácia umožňuje potom veriteľovi zahrnúť do zmluvy aj takzvané inkorporačné doložky, paušálne odkazujúce na všeobecné obchodné podmienky a vyhlásenie spotrebiteľa o oboznámení sa s nimi (v prejednávanej veci zmluva paušálne odkazovala na VOP, predstavujúce rozsiahly text v počte 40 strán). Zmluvný materiál by pritom mal byť spotrebiteľovi aj skutočne odovzdaný pred uzavretím zmluvy, aby sa mohol reálne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami (porov. rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie Home Credit Slovakia a.s. proti Klára Bíróova C -42/15, bod 34).

18. Súdny dvor Európskej únie vo svojej judikatúre opakovane konštatoval, že ochrana spotrebiteľa vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (porov. rozsudky POHOTOVOST' C-470/12, bod 39, Kásler a Káslerné Rábai, C-26/13, ako aj Sánchez Morcillo a Abril García, C-169/14, Monika Kušionová proti SMART Capital, a.s., C-34/13, bod 48). Príkladom je aj výlučná rozhodcovská doložka, obsahujúca prezumpciu súhlasu spotrebiteľa (nesúhlas bolo potrebné výslovne prejaviť) podpisom zmluvy (predstavujúca neprijateľnú zmluvnú podmienku).

19. Ak teda strany uzatvorili zmluvu, ktorej podstatné náležitosti sú v listene podpísanej obidvoma stranami určené odkazom na samostatnú listinu, ktorá nebola podpísaná, nespôsobuje to neplatnosť zmluvy len za podmienky, že ide o výslovný a kvalifikovaný odkaz v zmluve (t.j. jednoznačné a presné odkazy na konkrétne ustanovenia VOP veriteľa, umožňujúce presne zistiť kde sa nachádza každá z obligatórných obsahových náležitostí, neuvedených v podpísanej zmluve).

20. V prejednávanej veci žalobkyňa tak neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala, že zmluva o povolenom prečerpaní na účte obsahovala jednoznačné a presné odkazy na konkrétne ustanovenia všeobecných obchodných podmienok (veriteľa), umožňujúce žalovanej zistiť, kde sa nachádza každá z obligatórných náležitostí neuvedených v zmluve, t.j. doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere (dĺžka trvania zmluvy o úvere) podľa § 9 ods. 2 písm. f) v spojení s § 10 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, ale aj ďalšia obligatórna náležitosť v zmysle § 10 ods. 1 písm. b) ZoSÚ povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške (t. j. skutočnosť, že spotrebiteľa možno kedykoľvek požiadať, aby splatil úver v plnej výške).

21. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel od obchodných zmlúv majú pritom slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Preto zmluvný konsenzus nemôže pokrývať obligatórne náležitosti zmluvy, obsiahnuté v rozsiahlom zložito formulovanom a malým písmom písanom súbore listín predstavujúcich Všeobecné obchodné podmienky veriteľa, bez toho aby zmluva obsahovala jasný a presný odkaz na konkrétne ustanovenie VOP, upravujúce obligatórne náležitosti zmluvy. Obchodné podmienky musia byť tiež priložené k návrhu zmluvy.

22. Zákon o spotrebiteľských úveroch stanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej zmluvy o povolenom prečerpaní tak, aby za účelom odstránenie vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach tohto typu spotrebiteľského úveru a vedel posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré zákonné náležitosti, a to uvedené v ustanovení § 11 ods. 1 písm. c) ZoSÚ preferoval do takej miery, že ich neuvedenie sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Ako sankciu pre poskytovateľa úveru, ktorý nedodržiaval ustanovenie zákona a tým spotrebiteľa vystavil nerovnému postaveniu (porov. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/127/2015). Princíp ochrany práv slabšieho sa prejavuje v obsahovej stránke hmotnoprávných predpisov a zahŕňa tiež povinnosť súdu ex offa (z tzv. úradnej povinnosti) preskúmať a prihliadať na dôsledky sankcií absencie osobitných náležitostí zmluvy.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolacie námietky žalobkyne poukazujúce na ustanovenia vo Všeobecných obchodných podmienkach v bode 8.13 (Trvanie a zánik zmluvy), ako i v bode 8.9 VOP neboli dôvodné. Obdobne bolo potrebné vyhodnotiť aj poukaz žalobkyne na ustanovenie zmluvy o povolenom prečerpaní na účte v bode 2, ktoré upravuje sankčné dôsledky prekročenia limitu povoleného prečerpania, ktorými je okrem iného aj stanovenie okamžitej splatnosti povoleného prečerpania (a následné vymáhanie). Nepredstavuje preto obligatórnu obsahovú náležitosť zmluvy o povinnosti spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť úver na žiadosť veriteľa v plnej výške (§ 10 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, t. j. skutočnosť, že spotrebiteľa možno kedykoľvek požiadať, aby splatil úver v plnej výške, čl. 10 smernice).

24. Súd prvej inštancie preto dôvodne kvalifikoval predmetný spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. c/ ZoSÚ) a žalobu ako nedôvodnú zamietol (žalovaná suma 2.364,80 eur predstavovala poplatky a úroky).

25. Na vyššie uvedené závery nemá vplyv potvrdenie spotrebiteľa v zmluve, že pred jej uzatvorením prevzal formulár európskej informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúcej sa povolených prečerpaní.

26. Odvolací argument žalobkyne poukazujúci na možnosť úpravy obsahových náležitostí zmluvy formou všeobecných obchodných podmienok (s poukazom na rozhodovaciu činnosť odvolacích súdov) nebol v danej veci právne významný, keďže podstatné náležitosti zmluvy môžu byť určené v listine podpísanej obidvoma stranami odkazom na samostatnú listinu, ktorá nebola podpísaná, teda aj odkazom na VOP (porov. rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie Home Credit Slovakia a.s. proti Klára Bíróová C -42/15; článok 10 ods. 1 prvého pododseku Smernice 2008/48, podľa ktorého sa zmluvy o úvere vypracujú písomne alebo na inom trvalom nosiči, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2017, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 9/2019), avšak len za predpokladu, že zmluva obsahovala jednoznačný a presný odkaz na konkrétne ustanovenia všeobecných obchodných podmienok veriteľa, umožňujúce spotrebiteľovi presne zistiť, kde sa nachádza každá z obligatórných náležitostí neuvedených v podpísanej zmluve o úvere (veriteľ by mal byť pritom schopný preukázať, že spotrebiteľovi poskytol povinné informácie).

27. Súd prvej inštancie preto dospel k správne právnemu záveru na základe vykonaných dôkazov a vecne správne rozhodol. Iné odvolacie námietky žalobkyňou v odvolaní vznesené neboli.

28. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej potvrdil.

29. Potvrdzujúci výrok odvolacieho súdu sa vzťahoval aj na rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania, keďže súd dôvodne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 2 CSP, kvantifikovaním pomeru čiastočného úspechu a neúspechu strán konania. Vzhľadom na prevyšujúci úspech žalovanej v porovnaní so žalobkyňou, nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanej. Z dôvodu, že žalovanej

preukázateľne trovy v konaní nevznikli, s prihliadnutím na článok 17 CSP, súd prvej inštancie žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Vzhľadom k tomu, že úspech v konaní sa pre účely rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania posudzuje v závislosti od konečného rozhodnutia vo veci samej, bolo potrebné vychádzať z toho, ktorá strana bola v konečnom dôsledku úspešná, teda žalovaná, ktorej vznikol nárok na náhradu trov konania v jednotlivých fázach konania.

30. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná v plnom rozsahu, preto jej vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v odvolacom konaní neúspešnej. Vzhľadom k tomu, že žalovanej trovy v odvolacom konaní preukázateľne nevznikli (náhradu trov odvolacieho konania si žalovaná ani neuplatnila), o náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté tak, že žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania (porov. rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo 14/2018).

31. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.